

Guvernul României

HOTĂRÂRE Nr. 703

din 31 mai 2006

pentru aprobarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare și a Planului de acțiune pentru aplicarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare

Publicată în: Monitorul Oficial Nr. 506 din 12 iunie 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1 - Se aprobă Strategia națională privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare, prevăzută în anexa nr. 1, precum și Planul de acțiune pentru aplicarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 2 - Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,

Anton Niculescu,

secretar de stat

p. Ministrul integrării europene,

Adrian Ciocănea,

secretar de stat

Ministrul educației și cercetării,

Mihail Hărdău

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Gheorghe Dobre

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

Anexa Nr. 1

STRATEGIA NAȚIONALĂ

privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare

1. Context

Luând în considerare obligațiile pe care le va avea România după momentul aderării la Uniunea Europeană (UE), sunt necesare definirea și implementarea unei politici naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare.

Competența în domeniul cooperării pentru dezvoltare este împărțită de către Comisia Europeană (politica de cooperare pentru dezvoltare a UE se bazează pe [art. 177](#) și [181](#) din Tratatul privind Comunitatea Europeană) și statele membre. Politica de cooperare pentru dezvoltare este punctul central al relațiilor UE cu statele în curs de dezvoltare.

Obiectivul principal al politicii de cooperare pentru dezvoltare a UE este eradicarea sărăciei în contextul dezvoltării susținute, incluzând atingerea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului.

Politica națională de cooperare internațională pentru dezvoltare a României este în concordanță cu valorile, principiile și obiectivele consensului european asupra cooperării pentru dezvoltare. Politica națională de cooperare internațională pentru dezvoltare constă în suportul acordat oamenilor săraci din țările în curs de dezvoltare, incluzând țările cu venit mic și mediu.

Sărăcia nu este echivalentă doar cu lipsa resurselor financiare, ci și cu lipsa accesului cetățenilor la hrană, educație, servicii de sănătate, locuri de muncă, decizie politică, infrastructură. De asemenea, populația săracă este atât victimă, cât și factor al degradării mediului, pentru că în general trăiește în zone vulnerabile din punct de vedere ecologic, fapt care afectează sănătatea acesteia, dar în același timp degradează resursele naturale și implicit contribuie la poluarea mediului. Se remarcă strânsa corelație care există între sărăcie, sisteme de guvernare fragile și/sau nedemocratice și creșterea riscurilor de securitate. Nu există dezvoltare fără securitate și nici securitate fără bună guvernare și garantarea respectării drepturilor omului. Prin urmare, acțiunea României în domeniul cooperării pentru dezvoltare va lua în considerare toți acești trei factori.

După aderarea la UE, România va trece de la statutul de receptor de asistență la acela de donator. Acest proces va ține seama însă de nivelul economic al României și de propriile sale necesități pentru asigurarea unei dezvoltări durabile.

Politica națională de cooperare internațională pentru dezvoltare a României este gândită în complementaritate cu politica externă și cu relațiile comerciale externe. În egală măsură, obiectivele sale vor fi complementare celor determinate la nivelul UE (Comisia Europeană și statele membre) sau al altor organizații internaționale (OCDE, PNUD, PNUE, ONU, FAO, UNICEF, Grupul Băncii Mondiale ș.a.).

În viziunea României, pentru a răspunde contextului complex al cooperării pentru dezvoltare, este nevoie ca definirea asistenței să fie fundamentată pe o combinație de politici care să răspundă necesităților de corelare a intervenției în diferite domenii: economic, inclusiv comercial, protecție socială și a mediului, bună guvernare, securitate.

România va valorifica bunele sale practici în procesul de tranziție, considerând că poate aduce o contribuție activă în cooperarea pentru dezvoltare în domenii precum buna guvernare și managementul economic.

2. Principii

Politica națională de cooperare internațională pentru dezvoltare a României se fundamentează pe următoarele principii:

- ownership/parteneriat - asistența acordată de România va ține cont de prioritățile definite de fiecare stat beneficiar în propria strategie națională pentru dezvoltare sau în cadrul strategiilor de reducere a sărăciei; România și statele în curs de dezvoltare își vor asuma responsabilitatea;

- diferențiere - implementarea proiectelor de cooperare pentru dezvoltare va fi diferită pentru fiecare țară, special concepută pentru fiecare țară parteneră și bazată pe nevoile, strategiile și prioritățile fiecărei țări;

- coordonare - România își va coordona asistența pentru dezvoltare cu cea acordată de alți donatori (state sau organizații din sistemul multilateral). În calitate de viitor membru al UE, România va realiza principala coordonare cu statele membre ale UE și Comisia Europeană, prin urmărirea elaborării unui program multianual comun;

- coerență - România va asigura coerența politicilor sale, astfel încât acțiunea sa în alte domenii (de exemplu, comerț, mediu, energie, agricultură, migrație etc.) să fie armonizată cu obiectivele politicii de cooperare pentru dezvoltare;

- complementaritate - asistența pentru dezvoltare acordată de România va fi canalizată spre domenii în care expertiza sa să aducă o contribuție semnificativă față de asistența acordată de alte state membre ale UE sau de Comisia Europeană. În context, România se va consulta cu partenerii săi din UE în programarea anuală a asistenței pentru dezvoltare (de exemplu, în contextul discuțiilor asupra strategiilor de țară ale UE pentru statele în curs de dezvoltare), care va ține cont de prioritățile țării respective, inclusiv la nivel regional;

- eficacitate - principiul esențial în gestionarea și monitorizarea implementării proiectelor și programelor. România va depune eforturi în vederea implementării și monitorizării angajamentelor asupra eficacității ajutorului așa cum a fost stipulat în Declarația de la Paris din martie 2005. În acest mod, costurile de tranzacție ale asistenței pentru dezvoltare pot fi reduse;

- transparență - implementarea politicii se va face în consultare cu ONG-uri, comunitățile universitare și de afaceri, dar și cu alte grupuri civice interesate. Informații privind proiectele și programele desfășurate de România și alocarea finanțării vor fi făcute publice în mod periodic;

- condiționalitate - România susține toate eforturile țărilor de a respecta buna guvernare, drepturile omului, principiile democratice și respectarea legii. Acolo unde se vor semnala încălcări grave ale drepturilor omului, cooperarea pentru dezvoltare nu va fi posibilă.

România va acționa, cu precădere, în regiunile și sectoarele unde poate avea o contribuție semnificativă, datorată experienței acumulate în procesul de tranziție către statul de drept și economia de piață.

3. Obiective

Obiectivul general al politicii naționale de cooperare pentru dezvoltare va fi suportul acordat statelor beneficiare în vederea aplicării strategiilor individuale de dezvoltare. România susține obiectivele definite de comunitatea internațională pentru asigurarea prosperității și dezvoltării la nivel global, exprimate prin Declarația mileniului, adoptată la 18 septembrie 2000. Obiectivul primordial al acțiunii României în asistarea statelor terțe este reducerea sărăciei, obstacolul principal în asigurarea dezvoltării sociale și economice a unei țări.

Realizarea obiectivelor politicii de cooperare pentru dezvoltare va fi ghidată de principiile dezvoltării susținute.

4. Prioritățile geografice și sectoriale

România susține dezvoltarea statelor din ariile geografice identificate ca prioritare în relațiile externe în programul de guvernare al României, incluzând statele din Europa de Est, Balcanii de Vest și Caucazul de Sud. Cu toate acestea, România va acorda, în principiu, asistență și țărilor cu venit mic și mediu. Pe parcursul consolidării capacităților României în domeniul cooperării pentru dezvoltare, lista țărilor beneficiare poate fi extinsă și pentru state din Asia Centrală, Africa și America Latină.

În ceea ce privește domeniile prioritare în care România este pregătită în principal să contribuie cu asistență, acestea sunt:

A. buna guvernare - participarea cetățenilor la guvernare, modernizarea administrației publice, descentralizarea, accesul cetățenilor la informație;

B. consolidarea democrației, a statului de drept, a supremației legii - promovarea drepturilor omului (protecția copilului, egalitatea de șanse, combaterea discriminării), reforma legislativă și instituțională, garantarea accesului liber la justiție și asigurarea dreptului la un proces echitabil etc.;

C. dezvoltarea economică - susținerea procesului de tranziție spre o economie de piață, dezvoltarea sectorului privat, inclusiv prin intermediul dezvoltării parteneriatelor de tip public-privat (PPP), susținerea procesului de privatizare, formularea politicilor monetare, gestionarea finanțelor publice, susținerea activității de dezvoltare a societății informaționale;

D. educație și formare profesională/ocuparea forței de muncă - susținerea statelor partenere în dezvoltarea de curricule, formarea formatorilor, reforma învățământului profesional și tehnic, asigurarea calității în educație și formarea profesională, reforma pieței muncii;

E. sănătate - accent pe sănătatea reproducerii, prevenirea și controlul bolilor transmisibile (dezvoltarea unui sistem de prevenire și control), combaterea HIV/SIDA (promovarea bunelor

practici ale României în gestionarea programelor finanțate prin Fondul global de luptă împotriva HIV/SIDA, tuberculozei și malariei; formarea de personal medical specializat);

F. dezvoltarea infrastructurii și protecția mediului - contribuție la susținerea proiectelor de infrastructură rurală (alimentări cu apă, viabilizarea drumurilor), contribuție la susținerea proiectelor de infrastructură de transport, energetică, IT&C, a proiectelor de construcții de ansambluri de locuințe, a proiectelor de management turistic și de valorificare a potențialului obiectivelor turistice, precum și a proiectelor de infrastructură de mediu; contribuție la evaluarea impactului asupra mediului, sprijinirea statelor beneficiare în definirea politicilor și strategiilor pentru protecția mediului, precum și a celorlalte politici sectoriale prin integrarea politicilor de mediu (gestionarea deșeurilor, gospodărirea apelor, protecția și conservarea diversității biologice, protecția atmosferei, gestionarea substanțelor chimice periculoase și a organismelor modificate genetic, controlul poluării și managementul riscului, protecția solului și subsolului).

Într-o primă fază, România își va focaliza asistența pentru dezvoltare pe un număr limitat de domenii prioritare, unde experiența în domeniu va putea fi valorificată în comparație cu alte state donatoare, și anume promovarea drepturilor omului, consolidarea democrației, dezvoltarea educațională și dezvoltarea economică.

5. Tipurile de asistență

Asistența pentru dezvoltare acordată de România se va încadra în categoria asistență oficială pentru dezvoltare (ODA, conform definiției OCDE).

Asistența pentru dezvoltare acordată de România va fi bilaterală și multilaterală (desfășurată prin intermediul organizațiilor din sistemul ONU, UE, Grupul Băncii Mondiale și alte agenții internaționale).

Asistența bilaterală pentru dezvoltare avută în vedere de România va îmbrăca forma asistenței financiare și tehnice. Prioritate va fi dată asistenței tehnice, luându-se în considerare importanța utilizării experienței românești dobândite în procesul de tranziție.

Acordarea de asistență pentru dezvoltare nu exclude asistența umanitară în caz de dezastre sau conflicte armate prelungite. Asistența umanitară acordată de România poate consta în ajutor acordat refugiaților și ajutor de urgență (inclusiv ajutor alimentară) în cazul dezastrelor naturale (cutremure, inundații, secetă). În cazul acordării de ajutor umanitar, Guvernul român va coopera strâns cu organizațiile neguvernamentale.

În afară de asistența pentru dezvoltare acordată de România bilateral și multilateral, România va acorda asistență pentru dezvoltare și trilateral, de exemplu, asistență pentru dezvoltare în colaborare cu alte state membre ale UE, cu Comisia Europeană sau cu organizații multilaterale. România nu va derula numai proiecte, ci și programe sectoriale și regionale, în principiu, în colaborare cu alți donatori (asistență prin programe). România va participa și la programe de cofinanțare.

6. Cadrul instituțional

Coordonatorul politicii de cooperare pentru dezvoltare este Ministerul Afacerilor Externe (MAE), care are ca atribuții:

- elaborarea programului anual și a celor multianuale în domeniul cooperării pentru dezvoltare prin stabilirea ariilor principale și a regiunilor beneficiare de asistență în strânsă coordonare cu instituțiile guvernamentale și prin consultarea reprezentanților societății civile;
- prezentarea evaluărilor anuale asupra proiectelor în materie de dezvoltare implementate de instituții guvernamentale sau parteneri din societatea civilă (ONG-uri, universități, parteneri din mediul de afaceri) și a modului în care a fost cheltuit bugetul;
- negocierea, în colaborare cu instituțiile guvernamentale, a acordurilor bilaterale în domeniul cooperării pentru dezvoltare;
- coordonarea cu partenerii din UE și Comisia Europeană și instituțiile multilaterale în domeniul cooperării pentru dezvoltare (organizații din sistemul ONU, Grupul Băncii Mondiale și alte agenții internaționale);
- gestionarea bugetului alocat asistenței pentru dezvoltare;
- elaborarea de metodologii, proceduri, criterii de eligibilitate etc. pentru programele care vor fi dezvoltate;
- prezentarea unui raport anual asupra asistenței pentru dezvoltare și asupra politicii naționale de cooperare pentru dezvoltare.

În exercițiul de programare și selectare a proiectelor, MAE, în calitate de coordonator național, va coopera cu instituțiile de linie relevante. Consultările interministeriale vor avea loc ori de câte ori va fi nevoie și vor avea un caracter flexibil și deschis.

Implementarea politicii de cooperare pentru dezvoltare va fi făcută de o structură autonomă ce urmează a fi dezvoltată în cadrul MAE. Structura va avea două componente, o componentă de planificare politică și o componentă de implementare.

Selectarea agenților guvernamentali sau neguvernamentali care vor implementa proiectele de cooperare pentru dezvoltare va fi făcută în consultare cu ministerele de linie.

Monitorizarea și evaluarea proiectelor vor fi responsabilitatea unei structuri speciale, independente, în conformitate cu practica europeană în domeniu.

Pentru a intensifica angajamentele și obligațiile entităților exterioare sectorului de stat în acțiunile privind cooperarea pentru dezvoltare și pentru a asigura transparența activităților

specifice cooperării pentru dezvoltare, MAE va numi/înființa un consiliu pentru cooperarea pentru dezvoltare, având calitatea de consiliu consultativ. Consiliul va include reprezentanți ai Parlamentului, ai ONG-urilor, bisericilor, mediului academic, mediului de afaceri, sindicatelor și ai mass-media.

7. Resurse financiare

În concordanță cu practica statelor membre ale UE, România va finanța din bugetul național activitățile destinate cooperării pentru dezvoltare. Aceste activități vor fi administrate de MAE și finanțate prin bugetul acestui minister. O excepție o va constitui fondul de burse guvernamentale pentru studenți străini, care va rămâne în gestionarea Ministerului Educației și Cercetării.

Este avută în vedere atragerea de parteneri din sectorul privat pentru finanțarea de proiecte în domeniul cooperării pentru dezvoltare.

România, alături de noile state membre ale UE, va depune eforturi pentru creșterea nivelului asistenței oficiale pentru dezvoltare, în vederea atingerii nivelului de 0,17% din venitul național brut (VNB) alocat asistenței oficiale pentru dezvoltare (ODA) în 2010, respectiv 0,33% din VNB până în 2015.

8. Rolul organizațiilor neguvernamentale (ONG)

Implicarea organizațiilor neguvernamentale în implementarea politicii de cooperare pentru dezvoltare reprezintă o modalitate standard folosită de către donatorii membri ai UE. Ținând cont de faptul că în domeniul cooperării pentru dezvoltare România beneficiază de resurse umane limitate în cadrul sectorului administrației de stat, o astfel de cooperare cu ONG-urile românești ar fi foarte utilă pentru România. ONG-urile românești au o vastă experiență în diferite domenii de activitate, experiență pe care o pot valorifica în statele în curs de dezvoltare, în mod special în procesul de tranziție, domeniul social, educațional și voluntariat.

Guvernul român este dispus să dezvolte un parteneriat cu reprezentanții societății civile românești, în mod deosebit în domeniul politicii de cooperare pentru dezvoltare. Totodată, susține înființarea unei Mese rotunde în domeniul cooperării pentru dezvoltare, al cărei scop este crearea unui cadru de discuție pentru ONG-urile românești interesate de implementarea proiectelor specifice cooperării pentru dezvoltare. ONG-urile românești vor fi consultate în procesul de formulare a politicii naționale privind cooperarea pentru dezvoltare și vor avea oportunitatea de a implementa proiecte specifice cooperării pentru dezvoltare în conformitate cu metodologiile elaborate de coordonatorul național al politicii de cooperare pentru dezvoltare. În acest sens ONG-urile românești au posibilitatea înființării unei platforme naționale pentru dezvoltare.

9. Conștientizare publică și dezvoltare educațională

România consideră informarea adecvată cu privire la subiectele legate de dezvoltare și globalizare ca fiind o parte integrantă a politicii de cooperare pentru dezvoltare. Principalul scop al campaniilor de informare este conștientizarea populației asupra conceptului politicii de cooperare pentru dezvoltare și sentimentului de solidaritate cu țările în curs de dezvoltare. Campaniile de conștientizare publică pot să includă activități de genul campaniilor extinse de informare, organizării de seminarii, conferințe, zile ale porților deschise, promovarea unui comerț echitabil cu statele în curs de dezvoltare. Informarea asupra politicii de cooperare pentru dezvoltare va fi realizată cu ajutorul mass-media, incluzând Internetul și publicațiile periodice (inclusiv un raport anual oficial asupra cooperării pentru dezvoltare). Sondaje de opinie asupra politicii de cooperare pentru dezvoltare pot fi realizate în mod regulat, în colaborare cu institute de sondare a opiniei publice.

Educația și pregătirea în domeniul dezvoltării reprezintă o parte complementară a politicii de cooperare pentru dezvoltare a României. Universitățile vor pregăti experți în domeniul politicii de cooperare pentru dezvoltare. Vor fi organizate cursuri specializate de studii de cooperare pentru dezvoltare. Este recomandabil ca organizațiile neguvernamentale, comunitatea de afaceri, sindicatele, mass-media și cultele religioase să fie implicate în astfel de activități de pregătire.

România va organiza campanii de conștientizare publică (campanii de sensibilizare a societății civile), în linie cu recomandările UE ce au fost stabilite în cadrul conferinței "Conștientizare și dezvoltare educațională" (Bruxelles, mai 2005).

NOTĂ:

1. UE - Uniunea Europeană
2. OCDE - Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică
3. PNUD - Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare
4. PNUE - Programul Națiunilor Unite pentru Mediul Înconjurător
5. ONU - Organizația Națiunilor Unite
6. FAO - Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și
Agricoltura
7. UNICEF - Fondul Națiunilor Unite pentru Copii
8. ONG - Organizații neguvernamentale

- 9. PPP - parteneriat public-privat
- 10. HIV/SIDA - sindromul imunodeficienței umane
- 11. ODA - asistență oficială pentru dezvoltare
- 12. MAE - Ministerul Afacerilor Externe
- 13. VNB - venitul național brut

Anexa Nr. 2

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

PLAN DE ACȚIUNE

pentru aplicarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare

Prezentul plan de acțiune a fost elaborat pentru facilitarea punerii în aplicare a Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare și reprezintă documentul de lucru al Ministerului Afacerilor Externe (MAE), în calitate de instituție coordonatoare a acestei politici.

Prezentul plan de acțiune prezintă concis contextul care a determinat întocmirea acestuia, identifică obiectivele care trebuie urmărite în aplicarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare și propune liniile de acțiune necesare a fi întreprinse pentru concretizarea politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare.

Responsabilitatea aplicării planului de acțiune revine MAE, care va duce la îndeplinire activitățile prevăzute în prezentul document, în consultare și cu sprijinul instituțiilor de linie competente. Merită precizat faptul că măsurile propuse spre a fi întreprinse în acest sens au fost aprobate în prealabil cu Comisia Europeană, așteptându-se din partea României confirmarea angajamentelor.

I. Context

Politica de cooperare pentru dezvoltare este politica specială a UE privind asistența pentru dezvoltare acordată țărilor terțe și are ca obiectiv principal reducerea și, în viitor, eradicarea sărăciei, susținerea unei dezvoltări economice și sociale durabile în statele în curs de dezvoltare, cu venit mic și mediu, integrarea graduală a acestora în circuitul economic mondial, dezvoltarea și consolidarea democrației și statului de drept.

La încheierea negocierilor asupra capitolului 26 - Relații externe, România și-a asumat angajamentul ca până la data aderării, 1 ianuarie 2007, să elaboreze politica de cooperare pentru dezvoltare. De altfel, necesitatea trasării și implementării acestei politici este precizată în rapoartele de țară ale Comisiei Europene pe anii 2003, 2004 și 2005.

NOTĂ: Menționarea acestui angajament la categoria "green flags" în ultimul raport al Comisiei Europene se datorează pașilor susținuți întreprinși de MAE și urmarea întocmai, în cadrul procesului de definire a respectivei politici, a liniilor de acțiune stabilite în strânsă consultare cu Comisia Europeană, DG DEV.

Pentru România, în materie de asistență pentru dezvoltare, aderarea la UE va însemna trecerea de la statutul de beneficiar internațional la cel de donator internațional.

Prin urmare, România va trebui să definească, conform practicii europene, cadrul instituțional și legislativ care să îi asigure respectarea angajamentelor asumate, astfel încât la data aderării România să dispună de un sistem funcțional, competitiv la nivel european.

II. Obiective

Conform sugestiilor Comisiei Europene, pașii care ar trebui urmați de noile și viitoarele state membre ale UE pentru definirea unui cadru funcțional pentru politica de dezvoltare sunt:

- crearea structurilor instituționale;
- definirea unei strategii și elaborarea legislației în materie.

A. În ceea ce privește crearea structurilor instituționale, procesul a fost deja demarat, în cadrul Direcției relații externe a UE funcționând un oficiu de asistență pentru dezvoltare. Cu toate acestea, se impune dezvoltarea acestei structuri, astfel încât cadrul instituțional să corespundă practicii europene în domeniu, inclusiv din punctul de vedere al nivelului decizional. Din analiza modelelor europene existente și conform celor agreeate de Comisia Europeană rezultă că cel mai potrivit model pentru stadiul actual în care se află România în materie este o direcție generală, cu un oficiu de planificare, și o direcție de implementare, condusă de un director general, subordonat secretarului de stat pentru cooperare pentru dezvoltare.

De menționat că pentru a răspunde recomandării făcute de Comisia Europeană în rapoartele de țară pe anii 2003, 2004 și 2005 se impune consolidarea capacității administrative prin

suplimentarea schemei MAE cu posturi și alocarea de personal specializat (inclusiv în materie de implementare).

B. În conformitate cu practica la nivel european și cu cele convenite cu Comisia Europeană, privind cadrul legislativ la nivel național, este necesară adoptarea următoarelor documente:

1. Strategia națională privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare, document finalizat, avizat favorabil de Comisia Europeană, trebuind să fie aprobat de Guvern și pus în aplicare de MAE, cu sprijinul instituțiilor de linie competente;

2. o lege separată care să traseze cadrul general pentru linia bugetară specială a MAE, destinată finanțării asistenței naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare;

3. includerea unui capitol separat, cu aspectele generale ale acestei politici, în Legea diplomației, urmată de o hotărâre a Guvernului, cu specificarea atribuțiilor fiecărui minister.

III. Linii de acțiune

A. Pentru a asigura operaționalitatea MAE în aplicarea acestei politici, s-ar impune ca exercițiul de consolidare a capacității instituționale, prin crearea unei structuri autonome și suplimentarea schemei MAE cu posturile aferente, să fie finalizat cel târziu în luna octombrie 2006.

În paralel, experții români, atât din cadrul MAE, cât și din cadrul ministerelor de linie cu atribuții principale în aplicarea politicii de cooperare pentru dezvoltare, vor continua pregătirea în domeniul politicii pentru dezvoltare, prin participarea la cursurile organizate de partenerii europeni (Comisia Europeană, state membre etc.).

B. 1. Strategia națională privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare reprezintă un document care trasează politica națională de cooperare internațională pentru dezvoltare a României, pe termen mediu. Procesul de elaborare a acesteia a fost inițiat în iulie 2005 și a beneficiat de sprijinul partenerilor germani din cadrul proiectului de twinning light, lansat de MAE la 16 ianuarie 2006. Forma prezentată spre aprobare în Guvern are avizul favorabil al Comisiei Europene (DG DEV).

Implementarea Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare presupune parcurgerea unor etape, cu întreprinderea unei serii de măsuri în intervale de timp precise, după cum urmează:

- mai 2006: aprobarea în ședința de guvern a Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare și a planului de acțiune;

- iulie 2006: demararea procesului de elaborare a strategiilor de țară pentru principalele state beneficiare ale asistenței pentru dezvoltare: Republica Moldova, Serbia-Muntele Negru și Georgia.

Vor trebui inițiate consultări cu aceste state pentru identificarea domeniilor în care ar putea fi lansate proiecte, în funcție de strategiile lor naționale de reducere a sărăciei, de prioritățile de acțiune ale României și de elementul de complementaritate cu activitățile întreprinse de alți donatori. De asemenea, vor trebui stabilite proiectele care ar putea fi realizate pentru celelalte state care primesc asistență românească, Irak și Afganistan. Aceste acțiuni vor trebui finalizate în octombrie - noiembrie 2006, pentru ca licitațiile pentru proiecte să poată fi lansate cel târziu în decembrie 2006;

- sfârșitul anului 2006: convocarea unei mese rotunde în domeniul cooperării pentru dezvoltare în scopul creării unui cadru de discuție cu ONG-urile românești. Precizăm că dialogul cu ONG-urile a fost demarat încă din 2005, MAE demonstrând o transparență și o deschidere deosebite. În acest sens, a fost lansat un portal pe pagina web a ministerului și a fost alocată o adresă de e-mail specială. De asemenea, ONG-urile au fost invitate la primul seminar din cadrul proiectului de twinning light, desfășurat între 29 și 30 martie 2006, care a marcat diseminarea spre consultare publică a Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare în domeniu. ONG-urile vor fi încurajate să finalizeze Platforma națională a ONG-urilor românești interesate de implicarea în aplicarea politicii de cooperare internațională pentru dezvoltare;

- începutul anului 2007: inițierea campaniei naționale de informare asupra problematicei dezvoltării, campanie cu scopul conștientizării opiniei publice asupra necesității și semnificației acestei politici. Pentru realizarea campaniei, Comisia Europeană (DG DEV) a promis acordarea întregului sprijin, inclusiv prin realizarea unui road-show la nivel național, în principalele orașe ale României;

- aprilie 2007: înființarea Consiliului pentru cooperare pentru dezvoltare, organism consultativ compus din reprezentanți ai Parlamentului României, ONG-urilor românești, bisericilor, mediului academic, sindicatelor și ai mass-media;

- septembrie 2007: introducerea de cursuri specializate privind cooperarea pentru dezvoltare într-o serie de universități românești. Un prim curs pilot ar putea fi inclus încă din septembrie 2006, experții germani ai Universității Humboldt exprimându-și deja sprijinul pentru un transfer de expertiză în acest sens;

- sfârșitul anului 2007: încheierea campaniei de informare în România asupra problematicei dezvoltării.

În paralel cu aceste măsuri va fi continuat proiectul de twinning light, urmând a fi finalizat cel târziu în luna septembrie 2006.

În egală măsură este importantă finalizarea până la sfârșitul lui 2006 a unui prim exercițiu de raportare a asistenței oficiale pentru dezvoltare, care va contribui la câștigarea de experiență pentru partea română. Opțional, exercițiul poate fi continuat în primele luni ale anului 2007, întrucât această activitate va deveni obligatorie începând cu anul 2008.

2. Legea privind finanțarea asistenței naționale pentru dezvoltare cuprinde cadrul general pentru definirea unei linii bugetare speciale destinate finanțării proiectelor și programelor naționale în materie. Implementarea legii se va face printr-o hotărâre a Guvernului ulterioară.

Precizăm că legea are avizul favorabil al Comisiei Europene, ar trebui aprobată de Guvern în mai 2006 și remisă spre aprobare Parlamentului României. Proiectul legii a fost prevăzut în programarea legislativă pe anul 2007. Ar fi necesară adoptarea acesteia în luna septembrie 2006, urmând ca hotărârea Guvernului care specifică defalcarea bugetului să fie adoptată cel târziu în noiembrie 2006.

Imediat după adoptarea de către Guvern a legii privind linia bugetară separată a MAE vor fi demarate consultările cu instituțiile de linie pentru finalizarea hotărârii Guvernului susmenționate.

3. În final, MAE are în vedere ca Legea diplomației, care va include un capitol separat ce definește cadrul general al politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare, să fie remisă Parlamentului României spre sfârșitul anului 2006. După adoptare urmează a fi elaborată o hotărâre a Guvernului cu specificarea responsabilităților fiecărui minister în implementarea respectivei politici.

IV. Concluzie

Apreciem că măsurile prevăzute mai sus, stabilite în coordonare cu Comisia Europeană și cu sprijinul experților germani din cadrul proiectului de twinning light, odată realizate, sunt în măsură să asigure respectarea de către România a angajamentelor asumate la negocierea capitolului 26 - Relații externe. Mai mult, prezintă cadrul complet care în opinia experților Comisiei Europene face ca viitoarea politică națională în domeniu să fie coerentă, eficientă și armonizată cu practica la nivel internațional.

19 mai 2006

NOTĂ:

1. UE - Uniunea Europeană
2. DG DEV - Direcția Generală Dezvoltare
3. ONG - Organizații neguvernamentale

Anexă

la planul de acțiune

CALENDAR

privind punerea în aplicare a politicii naționale de cooperare
internațională pentru dezvoltare

- mai 2006 - aprobarea în ședință de Guvern a Strategiei naționale privind politica de cooperare internațională pentru dezvoltare și a planului de acțiune aferent
 - aprobarea în ședință de Guvern a proiectului de lege privind finanțarea asistenței naționale pentru dezvoltare
- iulie 2006 - demararea procesului de elaborare a strategiilor de țară (consultări cu statele vizate)
- septembrie - aprobarea de către Parlament a legii bugetului 2006 - încheierea proiectului de twinning light
- octombrie/ noiembrie 2006 - finalizarea structurii instituționale a MAE pentru gestionarea politicii de cooperare internațională pentru dezvoltare
 - finalizarea strategiilor de țară
- decembrie 2006 - aprobarea de către Guvern a hotărârii Guvernului privind implementarea legii privind finanțarea asistenței naționale pentru dezvoltare
 - lansarea licitațiilor pentru proiecte
- sfârșitul anului - convocarea unei mese rotunde a ONG-urilor românești interesate de politica de cooperare pentru dezvoltare

2006 - avansarea către Parlament a Legii diplomației

- începutul - inițierea campaniei naționale de informare asupra
anului problematicii dezvoltării

2007

- aprilie - înființarea Consiliului pentru Cooperare pentru Dezvoltare

2007 - raportarea pentru anul 2006 (opțional)

- septembrie - introducerea de cursuri specializate în universități

2007

- sfârșitul - încheierea campaniei de informare în România asupra
anului problematicii dezvoltării.

2007